

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 747/2025-23

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a sudcov Ivana Fiačana a Martina Vernarského (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], narodeného [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného Advokátska kancelária JUDr. Daniel Blyšťan s.r.o., Thurzova 3367/6A, Košice, proti postupu Mestského súdu Bratislava IV v konaní sp. zn. B5-7C/601/2015 takto

r o z h o d o l :

1. Postupom Mestského súdu Bratislava IV v konaní sp. zn. B5-7C/601/2015 **bolo porušené** základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.
2. Sťažovateľovi **priznáva** finančné zadosťučinenie **200 eur**, ktoré **je** Mestský súd Bratislava IV **povinný** zaplatiť mu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.
3. Mestský súd Bratislava IV **je povinný** nahradiť sťažovateľovi trovy konania **949,16 eur** a zaplatiť ich právnej zástupkyňi sťažovateľa do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.
4. Vo zvyšnej časti ústavnej sťažnosti sťažovateľa **nevychováje**.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 3. decembra 2025 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom mestského súdu v konaní sp. zn. B5-7C/601/2015. Žiada

prikázať mestskému súdu konať bez zbytočných prietáhov a o priznanie finančného zadost'učinenia 1 000 eur a náhrady trov konania.

2. Ústavný súd uznesením č. k. III. ÚS 747/2025-11 z 18. decembra 2025 prijal podľa § 56 ods. 5 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavnú sťažnosť v celom rozsahu na ďalšie konanie.

II.

Skutkové východiská a sťažnostná argumentácia

3. Sťažovateľ je žalobcom v napadnutom konaní o ochranu osobnosti a náhradu nemajetkovej ujmy. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací vydal 30. novembra 2022 rozsudok sp. zn. 7Co/88/2022, ktorým po nadobudnutí jeho právoplatnosti 23. decembra 2022 došlo k právoplatnému skončeniu napadnutého konania v merite veci, pričom týmto rozsudkom bola sťažovateľovi priznaná náhrada trov konania.

4. Mestský súd rozhodol o výške náhrady trov konania až uznesením zo 17. júla 2025, proti ktorému podal sťažovateľ sťažnosť. O sťažnosti nebolo do podania ústavnej sťažnosti rozhodnuté, teda napadnuté konanie nebolo vo vzťahu k trovám právoplatne skončené.

5. Sťažovateľ poukazuje na skutočnosť, že aj keď boli vo veci podané dovolania, neznemožňovalo to konajúcemu súdu rozhodnúť o trovách konania, ktoré boli sťažovateľom vyčíslené ešte podaním z 19. decembra 2022. Mestský súd o výške trov rozhodol až 17. júla 2025, teda po nečinnosti trvajúcej 2 roky a 7 mesiacov, pričom rozhodovanie o výške trov už celkovo trvá takmer 3 roky.

III.

Vyjadrenie mestského súdu

6. Mestský súd vo svojom vyjadrení popísal priebeh napadnutého konania a ponechal na posúdení ústavného súdu dôvodnosť ústavnej sťažnosti, pokiaľ ide o rozhodovanie o výške trov konania. Zastáva názor, že ak strana sporu využije opravné prostriedky, ako tomu bolo aj v predmetnom spore (sťažovateľ podal nielen odvolanie, ale aj dovolanie), dochádza automaticky už len podaním týchto prostriedkov k predĺženiu sporu. Hoci Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) ustanovuje v § 262 ods. 2 lehotu, v ktorej súd rozhodne o výške náhrady trov konania, jej dodržanie pri podaní dovolania vytvára aplikačné problémy, keď na jednej strane stojí proti sebe dovolanie strany sporu, o ktorom nie je právoplatne rozhodnuté, a na druhej strane samotné právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu (určujúce právoplatnosť prvostupňového rozhodnutia), proti ktorému dovolanie smeruje. Nemožno teda ako absolútnu nečinnosť hodnotiť opatrný procesný postup súdu, keď o výške trov konania rozhodol až po právoplatnom rozhodnutí o dovolaní. Po doručení spisu 5. júna 2025 bolo o výške trov konania rozhodnuté v primeranej lehote, rovnako ako aj o sťažnosti.

IV.

Posúdenie dôvodnosti ústavnej sťažnosti

7. Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných

priet'ahov (i práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote) je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (m. m. IV. ÚS 221/04, IV. ÚS 365/04).

8. Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným priet'ahom, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (III. ÚS 111/02, IV. ÚS 74/02, III. ÚS 142/03) zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitost' veci, o ktorej súd rozhoduje, správanie účastníka súdneho konania a postup samotného súdu. V súlade s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) v rámci prvého kritéria ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (I. ÚS 19/00, II. ÚS 32/02). Podľa uvedených kritérií posudzoval ústavný súd aj ústavnú sťažnosť sťažovateľa.

9. Konanie na mestskom súde sp. zn. B5-7C/601/2015 bolo v čase podania ústavnej sťažnosti sťažovateľa v merite právoplatne skončené, a to rozsudkom krajského súdu sp. zn. 7Co/88/2022 z 30. novembra 2022 právoplatným 23. decembra 2022, ktorým bolo rozhodnuté aj o nároku sťažovateľa na plnú náhradu trov konania. Právna istota sťažovateľa týkajúca sa nároku na náhradu trov konania tak bola nastolená 23. decembra 2022, teda ešte pred podaním ústavnej sťažnosti. Konanie v čase podania ústavnej sťažnosti prebiehalo už len vo fáze týkajúcej sa rozhodovania o výške náhrady trov konania.

10. Aj vo fáze rozhodovania o výške náhrady trov konania je však konajúci súd povinný rešpektovať základný princíp hospodárnosti konania vyjadrený v čl. 17 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) (IV. ÚS 58/2022). V tejto súvislosti ústavný súd poukazuje aj na rozsudok v prípade Čičmanec proti Slovenskej republike (rozsudok z 28. 6. 2016 o sťažnosti č. 65302/11), ktorým ESLP rozhodol okrem iného aj o tom, že dĺžka konania napadnutého sťažnosťou nespĺňala požiadavku primeranej lehoty podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (a to aj napriek skutočnosti, že toto konanie v čase podania ústavnej sťažnosti prebiehalo podobne ako v tomto prípade už len vo fáze týkajúcej sa trov konania). V bode 50 uvedeného rozsudku ESLP konštatoval, že čl. 6 ods. 1 dohovoru vyžaduje, aby všetky stupne konania týkajúce sa rozhodovania o občianskych právach a záväzkoch vrátane konania nasledujúceho po rozsudku v merite veci (čo zahŕňa aj fázu konania týkajúcu sa trov) boli rozhodnuté v primeranej lehote.

11. Pokiaľ ide o kritérium právnej a faktickej zložitosti veci, všeobecný súd rozhoduje o vyčíslení trov konania podľa vopred ustanovených zásad a podľa úkonov, ktoré boli v konaní vykonané účastníkmi (resp. stranami sporu) a ich právnymi zástupcami, ústavný súd preto rozhodovanie o výške náhrady trov konania nepovažuje za právne zložité. Skutkovo musí v každom prípade vychádzať len z obsahu spisu. Na základe uvedeného rozhodovanie o výške náhrady trov konania zásadne nemožno považovať za postup všeobecného súdu, ktorý by vykazoval osobitnú náročnosť.

12. Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľa v posudzovanom období napadnutého konania, ústavný súd nezistil takú okolnosť, ktorá by mala byť osobitne zohľadnená

na jeho ťarchu pri posudzovaní otázky, či a z akých dôvodov došlo v predmetnej fáze konania k zbytočným priesťahom.

13. Pokiaľ ide o samotný postup mestského súdu (resp. jeho právneho predchodcu), zo skutočností vyplývajúcich zo súdneho spisu ústavný súd zistil, že k rozhodnutiu mestského súdu o výške náhrady trov konania došlo 17. júla 2025, a to aj napriek tomu, že vo veci nároku na náhradu trov konania bolo právoplatne rozhodnuté už 23. decembra 2022. Po právoplatnom rozhodnutí odvolacieho súdu v merite veci bolo síce podané dovolanie, v súvislosti s ktorým právny predchodca mestského súdu a následne mestský súd zabezpečoval nevyhnutné administratívne úkony, tie mu však nebránili v tom, aby vo veci určenia výšky náhrady trov konania rozhodol ešte pred predložením spisu na rozhodnutie dovolaciemu súdu. Právny predchodca mestského súdu a následne mestský súd mal k dispozícii na rozhodnutie o sume náhrady trov konania odo dňa doručenia kalkulácie úkonov právneho zastúpenia sťažovateľa (19. decembra 2022) do dňa predloženia spisu dovolaciemu súdu (22. mája 2024) 1 rok a 5 mesiacov, počas ktorých vykonával len jednoduché procesné úkony súvisiace s podaným dovolaním. Mestský súd napokon o výške náhrady trov konania rozhodol po cca 1 a pol mesiaci od vrátenia spisu z dovolacieho súdu. Sťažovateľ následne proti uzneseniu vyššieho súdneho úradníka o výške náhrady trov konania podal 29. júla 2025 sťažnosť, ku ktorej sa žalovaný vyjadril podaním doručeným mestskému súdu 21. novembra 2025. O sťažnosti sťažovateľa mestský súd rozhodol 14. januára 2026, teda po 5 a pol mesiacoch. Rozhodovanie o výške náhrady trov konania tak celkovo trvalo vyše 3 roky (23. december 2022 – 14. január 2026).

14. Nemožno sa stotožniť s obranou mestského súdu, v rámci ktorej poukazuje na prebehnušie dovolacie konanie. Zákonná lehota na rozhodnutie o výške trov konania (60 dní), ktorá je v zásade totožná s lehotou na podanie dovolania (2 mesiace), je koncipovaná tak, aby súd počas plynutia lehoty strane konania na podanie dovolania mal časový priestor o tomto nároku rozhodnúť. Preto neobstojí argumentácia súdu, že z dôvodu podaného dovolania má zmysel čakať s rozhodnutím o výške trov konania. V prípade, ak by dovolací súd dovolaniu vyhovel, nič mu nebráni zrušiť vo výroku uznesenie súdu o výške trov konania (napr. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/168/2020 z 31. januára 2023, bod 36).

15. Vychádzajúc z uvedeného, ústavný súd dospel k záveru, že v napadnutom konaní došlo v posudzovanom období vo vzťahu k rozhodovaniu o výške náhrady trov konania k zbytočným priesťahom, a tým aj k porušeniu základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných priesťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

16. Hoci ústavný súd zistil, že postupom mestského súdu došlo k porušeniu označených práv sťažovateľa, neprikázal mu, aby v napadnutom konaní konal bez zbytočných priesťahov v zmysle čl. 127 ods. 2 druhej vety ústavy, pretože označená vec, čo sa týka výšky náhrady trov konania, už bola v čase rozhodovania ústavného súdu o ústavnej sťažnosti sťažovateľa skončená, a to uznesením mestského súdu sp. zn. B5-7C/601/2015 zo 14. januára 2026 o zamietnutí sťažnosti proti uzneseniu o výške náhrady trov konania, ktoré bolo podľa informácie zo súdu stranám doručené 14. a 15. januára 2026.

17. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

18. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti žiadal o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia 1 000 eur, čo odôvodnil celkovou dĺžkou rozhodovania o výške náhrady trov konania.

19. Cieľom primeraného finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen deklaráciu porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez porušovania základného práva (IV. ÚS 210/04).

20. Pri určení primeraného finančného zadosťučinenia ústavný súd vychádzal zo zásad spravodlivosti aplikovaných EŠLP, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

21. Vzhľadom na doterajšiu dĺžku konania vedeného mestským súdom (resp. jeho právnym predchodcom), ako aj na jeho už uvedenú nečinnosť vo vzťahu k rozhodovaniu o výške náhrady trov konania, ústavný súd považoval priznanie 200 eur pre sťažovateľa za primerané finančné zadosťučinenie. Ústavný súd k tomu poznamenáva, že vo veci samej bolo právoplatne rozhodnuté 23. decembra 2022 a miera právnej neistoty sťažovateľa vo fáze rozhodovania o výške náhrady trov konania je neporovnateľne nižšia oproti fáze konania pred právoplatným rozhodnutím vo veci samej, preto je priznaná suma finančného zadosťučinenia postačujúca. Vo zvyšnej časti požadovaného finančného zadosťučinenia, ktorú už ústavný súd nepovažoval za primeranú, tak návrhu sťažovateľa nevyhoviel.

V.

Trovy konania

22. Podľa § 73 ods. 3 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti nahradil inému účastníkovi konania alebo štátu trovy konania.

23. Ústavný súd priznal sťažovateľovi trovy konania z dôvodu právneho zastúpenia pozostávajúce z odmeny advokáta, a vychádzal pritom z vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“). Podľa § 11 ods. 3 v spojení s § 1 ods. 3 vyhlášky je odmena advokáta (základná tarifa) v konaní pred ústavným súdom za jeden úkon právnej služby 1/4 z výpočtového základu.

24. Sťažovateľom uplatnená suma náhrady trov konania (949,16 eur) neprevyšuje sumu vypočítanú ústavným súdom, preto ústavný súd priznal sťažovateľovi náhradu trov konania v požadovanej sume. Priznanú náhradu trov konania je mestský súd povinný zaplatiť na účet právnej zástupkyne sťažovateľa (§ 62 zákona o ústavnom súde v spojení s § 263 ods. 1 CSP) v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 12. februára 2026

Robert Šorl
predseda senátu